

Posudek práce

předložené na Matematicko-fyzikální fakultě
Univerzity Karlovy

- posudek vedoucího posudek oponenta
 bakalářské práce diplomové práce

Autor: Matyáš Bílek
Název práce: Spojitý a distribuční popis impulzních gravitačních vln
Studijní program a obor: Fyzika (FP)
Rok odevzdání: 2024

Jméno a tituly oponenta: Mgr. David Kofroň, Ph.D.
Pracoviště: Ústav teoretické fyziky, MFF UK
Kontaktní e-mail: David.Kofron@mff.cuni.cz

Odborná úroveň práce:

- vynikající velmi dobrá průměrná podprůměrná nevyhovující

Věcné chyby:

- téměř žádné vzhledem k rozsahu přiměřený počet méně podstatné četné závažné

Výsledky:

- originální původní i převzaté netriviální kompilace citované z literatury opsané

Rozsah práce:

- veliký standardní dostatečný nedostatečný

Grafická, jazyková a formální úroveň:

- vynikající velmi dobrá průměrná podprůměrná nevyhovující

Tiskové chyby:

- téměř žádné vzhledem k rozsahu a tématu přiměřený počet četné

Celková úroveň práce:

- vynikající velmi dobrá průměrná podprůměrná nevyhovující

Slovní vyjádření, komentáře a připomínky oponenta:

Tématem práce je zkoumání gravitačních vln, ovšem jakožto přesných řešení Einsteinových rovnic, a to ještě v tzv. impulsní limitě. Což je koncepčně výrazně odlišné od perturbací známých prostoročasů (čili výpočtů které vedli k detekci GW), neboť neexistence onoho fixního pozadí komplikuje pochopení. Proto bylo cílem najít nové vhodné souřadnice, které by poskytly vln do geometrie výsledného prostoročasu.

Student v první části důkladně popisuje jak takové prostoročasy konstruovat, a to jak Penroseovu 'cut-and-paste' metodu, tak limitními procesy, kdy (a) tzv. 'sendvičová' vlna nabývá limitně nulovou šířku, nebo (b) je známé řešení urychleno na rychlost světla. Přehled je velmi dobře napsaný a rozsáhlý a ukazuje též matematické záludnosti těchto řešení, kdy de-facto mnoho geometrických objektů není správně definováno (např. kvadrát Diracovy delta distribuce v metrice je velmi problematický). Ve výsledku se ovšem vždy pracuje s dvěma prostoročasy konstantní křivosti, které jsou jen specifickým způsobem slepené podél nulové nadplochy.

V další kapitole se věnuje zkoumání geodetik v takových prostoročasech, opět s patřičným úvodem do problematiky. Ony podmínky napojení se promítají do tzv. refrakčních formulí.

V poslední kapitole je jako konkrétní příklad vzat prostoročas s jednou 'přetrženou' kosmickou strunou a geodetiky jsou vykreslovány pro různé počáteční podmínky. Student patrně nejdříve rekonstruuje známé výsledky pro časupodobné geodetiky a později přidává i nulové geodetiky.

Spojité souřadné systémy nakonec explicitně zkonstruovány nejsou, ale vizualizace nulových geodetik naznačuje, že to pravděpodobně bude možné, neboť se nevyvíjí kaustiky (jako v případě časupodobných geodetik).

V průběhu čtení textu však není příliš patrné, co je nový výsledek, a co je pouhou citací. Ostatně citace jsou problematické, neb systém Theses odhalil míru podobnosti 42% a zdá se, že jsou doslovně opsány celé odstavce.

Případné otázky při obhajobě a náměty do diskuze:

V obrázku 4.16 se geodetiky, pro případ $\varepsilon = 0$, chovají kolem $\pi/4$ dosti podivně. Co je příčinou?

Práci:

- doporučuji
 nedoporučuji
uznat jako bakalářskou.

Navrhuji hodnocení stupněm:

- výborně velmi dobře dobře neprospěl

Místo, datum a podpis oponenta:

Praha, 19. srpna 2024

David Kofroň